

ஸ்ரீஐகன்னாத தாசரின்
பலவிது பாஸ்துதக்கெ
(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

திரு. தாவணகெரெ பீமராவ்
அவர்களின் கன்னட உரையை
அனுசரித்து

தமிழில்

'ஐகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஸ்ரீஐகன்னாத தாசரின்
பலவிது பாள்துதக்கெ
தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் அருளால்
மொதகல்லு ஸ்ரீசேஷதாஸரின் ஆராதனை
நாளான மே 9, 2022 அன்று வெளியிடப்பட்டது

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர்:

‘ஐகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
ஐகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
பெங்களூரு
Ph: 89044 58276
haridasa.vijayam@gmail.com

ஸ்ரீ ஜகன்னாத தாஸரின்
பலவிது பாள்துதக்கெ
(அணு ஹரிகதாம்ருத ஸாரம்)

ஸ்ரீ ஜகன்னாத தாஸர் அஷ்டதாஸர்களில் ஒருவராக போற்றப்படுபவர். இவர் தாஸ தீக்ஷை பெறுவதற்கு முன்பே ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ ஆச்சாரியராக இருந்தபோது ஸமஸ்க்ருதத்தில் மாபெரும் புலமை பெற்று ஸ்ரீமன் ந்யாய ஸுதா கிரந்தத்திற்கு பாட பிரவசனங்களை இடைவிடாது செய்து வந்தவர். மூலரூபத்தில் கர்மஜ தேவதையான தாஸர், ஸ்ரீ விஜய தாஸரின் ஆணைக்கிணங்க ஸ்ரீ கோபால தாஸர் மூலமாக 40 வருட ஆயுட்காலத்தைத் தானமாக பெற்று, பண்டரிபுரத்தில் சந்திரபாகா நதிக்கரையில் பகவானே இவருக்கு 'ஜகன்னாத விட்டல' என்னும் அங்கிதத்தை அளிக்க, தமது மீதமுள்ள ஆயுட்காலம் முழுவதையுமே தாஸமார்கத்தில், கன்னடத்தில் பல க்ருதிகளை ரசனை செய்வதிலேயே கழித்தவர். தாஸரின் உயரிய படைப்பே 'கன்னட ந்யாய ஸுதா' எனப் போற்றப்படுகின்ற மேரு க்ருதியான 'ஸ்ரீமத் ஹரிகதாம்ருத ஸாரம்' ஆகும். தத்வங்களின் தொகுப்பை த்ரிவிக்ரம ரூபமாக ஹரிகதாம்ருத ஸாரத்தில் இயற்றியுள்ளதை, சுருக்கமாக ஸங்க்ரஹம் செய்து வாமனரூபமாக 'அணு ஹரிகதாம்ருத ஸாரம்' என்றே புகழப்படுகின்ற 'பலவிது பாள்துதக்கெ' என்னும் கன்னட கிரந்தமாக அருளியுள்ளார்.

ஹரிகதாம்ருத ஸாரத்தின் ஸாரமாக கருதப்படுகின்ற, 'பலவிது பாள்துதக்கெ' 27 பத்யங்களில் அமைந்தது. தாஸர் பல்லவியில் ஸ்ரீ நிவாஸனின் குணங்களை (மஹிமைகளை), ஒவ்வொரு குணமும் அனந்தம் என அறிந்து வணங்குவதெ, வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான முக்கிய பலன். இதுவே வாழ்க்கையை அர்த்தமாக்கிக் கொள்ளும் முறை என்னும் வகையில் "பலவிது பாள்துதக்கெ ஸிரி நிலயன குணகளை திளிது பஜிஸுவதெ" என அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

1 முதல் 3 வரையிலான பத்யங்களில் கர்மங்களைச் செய்யும் விதத்தைப் பற்றிக் கூறும் விதமாக, அவரவர்கள் தங்களது வர்ணம் மற்றும் ஆஸ்ரமத்திற்கேற்ப செய்ய வேண்டிய கர்மங்களைச் செய்தவாறு, துர்ஜனங்களிடம் சென்று வேண்டாமல், நம்மை ஸம்ஸார பந்தத்தில் ஈடுபடுத்துபவனும், காப்பாற்றுபவனும், கருடவாஹனனாகிய ஸ்ரீஹரியே என்று நினைப்பதும், பலனை எதிர்பார்க்காமல் பக்தியை செய்து, தாரதமயத்தை சரியாக அறிந்து, ஸ்ரீஹரியின் சரணங்களை பூஜித்து, ஸ்ரீஹரியின் ப்ரீதியை மட்டும் வேண்டி, தற்காலிக ஸுகங்களான காமம் முதலானவைகளில் விழாமல், ஸ்ரீ ஹரியின் இச்சையால் நமக்கு கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு திருப்தி அடைவதும், மனம், வாக்கு செயல்களினால் தினப்படி அனுபவிக்கும் விஷயங்களை பாரதீ ரமண முக்ய ப்ராணாந்தர்க்கு ஸ்ரீ ஹரிக்கு ஸமர்பித்து, தம்மை ஸ்ரீ ஹரியின் தாஸன் என்று தெரிவித்து (அறிந்து) மகிழ்வதுமே இந்த வாழ்க்கைக்கான உண்மையான அர்த்தம் என்பதை, "ஸ்வோசித கர்மகளாசரிஸுத பலு நீசரல்லிகெ போகி யாசிஸுதெ, "நிச்சஸுபகுதியொள் அச்சுதனங்க்கிகளர்ச்சிஸி மெச்சிஸு தெச்சரதி,""மனோவாக் காயதனுபவிஸுவ தினதினதி விஷயஸாதனகளு அனிலாந்தர்க்கு வனருஹ தனலோசனகர்ப்பிஸி" போன்ற பதங்களினால் விளக்கியுள்ளார் தாஸர்.

4 முதல் 6 வரையிலான பத்யங்களில் தாஸர் ஸ்ரீ ஹரியின் ஸர்வோத்தமத்வத்தையும், ஸ்வதந்த்ர தத்துவத்தையும் உணரும் அவசியத்தைப் பற்றி கூறும் வகையில், இந்திரன் முதலான தேவர்கள் மற்றும் அஸுரர்களின் சமூகத்திற்கு வாஸுதேவனே ஸுப மற்றும் அஸுப பலன்களைக் கொடுப்பவன், சேதன மற்றும் அசேதனங்களால் நிரம்பிய இந்த ஜகத்திற்கு ஸ்ரீ கேசவனே ஸ்வாமி, ஜீவர்கள் அனைவரும் அஸ்வதந்திரர்கள் போன்ற விஷயங்களின் ஞானமும், பஞ்ச பேதங்களைக் கொண்ட இந்த உலகம் உண்மையானது, வாமன

ரூபி ஸ்ரீ ஹரிக்கு பிரம்மன் முதலானவர்கள் நடமாடும் பிரதிமைகள், ப்ரக்ருதி முதலியவை நடமாடாத பிரதிமைகள் என்ற உண்மையை அறிந்து எப்போதும் சிரித்த முகத்தை உடையவனாக இருப்பதும், ஓராண்டில் இருக்கும் 5 ருதுக்களில் (ஹேமந்த & சிசிரருதுக்களை ஒன்றாகக் கொண்டு), ஐந்துவித அக்னிகளில் ஸ்ரீ ஹரியின் ஐந்து ரூபங்களைச் சிந்தித்து, பஞ்ச மஹாயக்ஞத்தை செய்து பவித்ரனாகி, பத்து இந்திரியங்களில் பஞ்ச ரூபியான ஸ்ரீ நாராயணனை அறிந்து கொள்வதே இந்த வாழ்க்கைக்கான அர்த்தம் என்பதை "ஈ ஸமஸ்த ஜககீஸ கேசவ", விரிஞ்சிபவமுகரு பலி வஞ்சககெ ஸஞ்சல ப்ரதிமெ அஸஞ்சல ப்ரக்ருதியு", "பஞ்ச ருதுகளிலி பஞ்சாக்னிகளலி பஞ்சபஞ்ச ரூபவதிளிது பஞ்சஸு ஸம்ஸ்காராஞ்சதனாகி" முதலான பதங்களினால் விளக்கியுள்ளார்.

7 முதல் 9 வரையிலான பத்யங்களில் ஸ்ரீ ஹரியின் நிர்மால்யம், ப்ரஸாதம், முக்கியமாக ஸ்ரீ ஹரி பக்தர்களுடனான (ஸத்ஸங்கம்) ஸஹவாஸம் மற்றும் ஹரி பக்தர்களுக்கு செய்யும் சேவையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் தாஸார், மனதில் ஸ்ரீ ஹரியின் ரூபங்கள், முகத்தில் ஸ்ரீ ஹரியின் நாமங்கள், உதரத்தில் ஸ்ரீ ஹரிக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட நைவேத்ய ப்ரஸாதம், தலையில் (சிரஸில்) பதஜல நிர்மால்யம் (பாதோதகம்) மற்றும் நிர்மால்யம் (துளஸி, கந்தம்) போன்றவற்றை தரித்து, ஞானிகளின் வீட்டு நிலைப்படியில் நின்று வணங்குவதும், விஷ்ணு பக்தர்களுடன் தீர்த்த யாத்திரைகளை செய்து, பிரம்மனின் தந்தையான ஸ்ரீ ஹரியின் நற்குணங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியுடன் மெய்மறந்து ஸத்கதியை (அதிக சாதனை செய்யும் தேஹத்தை) பெறுவதும், ஹம்ஸவில் தொடங்கி ஸ்ரீ ஹரியின் 18 ரூபங்கள் வரை, அவர்களின் நிலையை அறிந்து தினமும் பக்தியுடன் பூஜிக்கும் சிறந்த ஹரி பக்தரின் பாத தூளியை தேகத்தில் தரித்து சந்தேகங்கள் அற்ற உண்மையான ஞானம் உள்ளவனாக ஆகுவதுமே இந்த வாழ்க்கையின் பயன்

என்பதை "ஹ்ருதயதி ரூபவு வதனதி நாமவு உதரதி நைவேத்யவு சிரதி பதஜல நிர்மால்யவனே தரிஸி", "பாத்ரர ஸங்கட யாத்ரெய சரிஸூத", "கோவிதர ஸதன ஹெக்கதவ காயுவுதே", "மஹாபுருஷர பத பாம்ஸூவ தரிஸி" போன்ற பதங்களினால் விளக்கியுள்ளார்.

10 மற்றும் 11 வது பத்யங்களில் காயத்ரி மந்திரம் மற்றும் பகவானின் நாமஸங்கீர்த்தனத்தை செய்யும் விதத்தைக் கூறும் வகையில், ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீ ஹரியின் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபலிக்கும் காயத்ரி மந்திரத்தின் 4 பாதங்களின் விவரங்களை அறிந்து பிறகு ஆறு விதங்களாக இருக்கும் காயத்ரி ரூபத்தை தினமும் பக்தியுடன் தியானித்திருப்பதும், தழுதழுத்த குரலுடன் கண்ணீர் நிரம்பிய கண்களுடன் புன்னகைத்த முகத்துடன் மயிர்க்கூச்செரியும்படி மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆடியவாறு சதுர்முக பிரம்மனின் தந்தையைப் புகழ்ந்து மகிழ்வதுமே இவ்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான அர்த்தம் என்பதாக "வர காயத்ரி நாமக ஹரிகீ ரெரடங்க்கிகள விவரவ திளிது", "பிகித கண்டதிம் த்ருக்பாஷ்பகளிம் நகெ மொகதிம் ரோமகளொகெது மிகெ ஸந்தோஷதிம் நெகெதாடுத" போன்ற பதங்களினால் விவரித்துள்ளார் தாஸர்.

12 மற்றும் 13வது பத்யங்களில், ஸூகம் துக்கம் எனப் பாராது கர்மானுஷ்டங்களை ஸ்ரீ ஹரிக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்யும் விதத்தை குறிப்பிடும் தாஸர், கிரஹஸ்த கர்மங்களை சோர்வடையாமல் மிகவும் உற்சாகத்துடன் செய்து கொண்டு, அனைத்து உலகங்களிலும் பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீ ஹரியின் வேலை இதுவே என்ற பாவத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் தினமும் மனதினாலேயே ஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டு, ஸூக துக்கங்கள் ஸ்ரீ ஹரிக்கு கட்டுப்பட்டவை, ரமா பிரம்மா ருத்திரன் முதலான தேவதைகளும் ஸ்ரீ ஹரியினை ஆஸ்ரயித்து இருப்பவர்கள், ஸ்ரீ ஹரியின் அருள் இல்லாமல் மூச்சு விடும் சக்தி கூட அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை

அறிவதே இந்த வாழ்க்கையின் அர்த்தம் என்பதை "க்ருஹ கர்மவ பேஸரதலெ பரமோத்ஸஹதலி மாடுத மூர்ஜகத மஹிதன ஸேவெயிதெயெனுதலி", "க்லேஸானந்தகளு ஈஸாதீன" போன்ற பதங்களினால் விளக்கி உள்ளார்.

14 முதல் 16 வரையிலான பத்யங்களில் பகவானின் அனந்தானந்த ரூபங்களை சிந்தனை செய்யும் வகையில், பரமாத்மாவுக்கு நிச்சயமாக இரண்டு ரூபங்கள் அவற்றில் 'பர' மற்றும் 'அபர' என்பன அனைத்து வஸ்துக்களிலும் உள்ளன என்றும், 'ஸ்திரி' மற்றும் 'புருஷ' என்னும் ரூபங்களினால் இந்த பிரமாண்டத்தை வியாபித்துள்ளான் என்றும் அறிந்து, ஸ்ரீ ஹரியின் ஒவ்வொரு ரூபத்திலும் அனந்த ரூபங்கள், அனந்த குணங்களுடன் கூடி இறந்த, நிகழ், எதிர் காலங்கள் என அனைத்துக் காலங்களிலும் வேதங்களால் புகழப்படும் ஸ்ரீ ஹரிக்கு சமமானவர்கள் யாரும் இல்லை என்றும் அறிந்து, 'அ' முதல் 'கூஷ' வரையிலான 51 வர்ணங்களும் ஸ்வதந்திரனான ஸ்ரீ ஹரியின் மகிமைகளை விளக்கும் அவனின் பெயர்கள் என்றும், ரமா பிரம்மா ருத்ரர் முதலான தேவதைகளும் கூட ஸ்ரீ ஹரியை முழுமையாக அறிய மாட்டார்கள் என்றும் அறிந்து கீர்த்தனம் செய்வதே வாழ்க்கைக்கான அர்த்தம் என்பதாக "ஆ பரமாத்மகெ ரூபத்வயவு பராபர தத்வகளு", "ஏகோத்தர பஞ்சாஷத் வர்ணகள ஏகாத்மன நாமங்களிகு", "ஒந்து ரூபதொள் அனந்த ரூபவு ஒந்துப்பவு குணகண ஸஹித" முதலான பதங்களினால் தாஸர் விளக்கியுள்ளார்.

17வது பத்யத்தில் தாஸர், ஸ்ரீ ஹரியின் கதைகளைக் கேட்கும் பொழுது மிகவும் உற்சாகத்துடன் மெய் மறந்து மகிழ்ச்சியுடன் ஆனந்தக் கண்ணீருடன் உத்தமமான ஸ்ரீ ஹரியின் தரிஸனத்தை மிகவும் விரும்பி இரவும் பகலும் விஷய ஆசைகளைத் துறந்து வாழ்வதே இவ்வாழ்க்கைக்கான அர்த்தம் என்பதை "ஹரிகதெ பரமாதரதலி கேளுத மரெது தனுவ ஸுக ஸூரியுதலி" முதலான பதங்களினால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

18 முதல் 21 வரையிலான பத்யங்களில் பகவான் ஸ்ரீஹரி பஞ்ச பூதங்கள், பஞ்சதன்மாத்திரைகள், இந்திரியங்கள் முதலியவைகளில் கொண்டுள்ள ரூபங்கள் மற்றும் புரியும் காரியங்களை சிந்தனை செய்யும் வகையில் தாஸர், ஸப்தம் முதலான தன்மாத்திரைகள் மற்றும் இந்திரியங்களில் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை நடத்துபவனான முக்யப்ராணாந்தர்கத வாஸுதேவன்தான் அனைத்து விஷயங்களையும், உட்கொள்கிறான் என்பதையும், மூன்று லோகங்களிலும் உள்ள நிலம், நீர், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளிலும், அதிசயப்படும் பலவிதமான மிகவும் சாமர்த்தியசாலியான ஸ்ரீ ஹரியின் 'நைஜ' நாமக சிறப்பு ரூபத்தை சிந்தித்து பூஜித்து எப்போதும் இருப்பதும், பூமியில் இருக்கும் பரமாணுகளை முழுமையாக எண்ணுவது கூட சாத்தியம் ஆனால் மாதவனின் ஆனந்தாதி குணங்களை அனாதி காலத்திலிருந்து எண்ணி முடிப்பது சாத்தியமே இல்லை என அறிந்து பாடுவதும், ப்ரக்ருதியில் இருந்து அனைத்து தர்மங்களின், கூடினம் முதல் அனைத்து கால அளவுகளின் பெயர்களைக் கொண்ட ஸ்ரீ ஹரி, வேதாதி ஆகமங்கள், அகராதி எழுத்துக்கள், உலகில் உள்ள பரமாணுக்கள், கடலில் உள்ள உயிரினங்கள் ஆகிய அனைத்திலும், காடு, மலை ஆகிய அனைத்திலும் அரணிக் கடடையில் மறைந்திருக்கும் நெருப்பு போல மறைந்து இருக்கிறான் என்பதையும் அறிந்து கொள்வதே இந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான அர்த்தம் என்பதை "விஷயேந்த்ரிகளலி ததபிமானி ஸுமனசரொளு நிந்து நியாமிஸித", "மேதினி பரமாணாம்பு கணங்கள் நைத பஹுது பரிகணனெயனு மாதவனானந்தாதி குணங்கள் நாதிகாலதலி அகணித வெம்புதே", "குணகாலாஹ்வய ஆகமார்ண கும்பிணி பரமாண்வாம்புதிகளலி வனகிரி நதி மொதலாததரொரள கிம்தன கதபாவகனந்திஹ நெம்புதே" போன்ற பதங்களினால் விவரித்துள்ளார்.

22 மற்றும் 23ம் பத்யங்களில் தாஸர், பகவான் ஜீவர்களுடன் அனாதி காலத்திலிருந்து அனந்த காலம் வரை ரக்ஷிப்பதைக் குறிப்பிடும் வகையில், எரிதழலில் நெருப்பு இருப்பதைப் போல், அனிருத்தனான ஸ்ரீ ஹரி ஜீவர்களில் ஒவ்வொரு கணமும் விட்டு விலகாமல் 'ஏகோ நாராயண ஆஸித்' முதலான வேத மந்திரங்களினால் 'ஸர்வோத்தமன்' என்று புகழப்படும் மகிமைகளை அறிவதும், இமைகள் கண்களை விட்டு விலகாமல் இருப்பதைப் போல அழிவில்லாதவனாக புருஷ நாமக ஸ்ரீ ஹரி எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி தன் வயிற்றில் பிரம்ம, ருத்ராதி தேவதைகளைத் தன் கருணா பார்வையினால் ரக்ஷிக்கிறான் என்றும் அறிந்து அவனை வணங்குவதே இப்பிறப்பின் பயன் என்பதாக, "அனலங்கார னொள்ளித்தோ பாதியொள் அனிருத்தனு சேதனரொளகெ கூணபிட்டகலதெ", "பகூமகளகூழிகள கலத லிப்பந்தெ அகூர புருஷ" முதலான பதங்களினால் வர்ணிக்கிறார் தாஸர்.

பத்யம் 24ல் பகவத் பக்தர்களுக்கு செய்யும் சேவையின் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தும் தாஸர், ஒருவன் தன்னை ஸ்ரீ மத்வ அவதாரத்தின் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன் (விஷ்ணு பக்தன்) என்று உணர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு, ஸுஜீவிகளான ஞானிகளின் வீடுகளில் மரியாதையுடனும், பக்தியுடனும் பழகியவாறு அவர்களுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீ ஹரியின் மஹிமைகளை, கதைகளைக் கேட்டவாறு சிறந்தவனாகுவதே இந்த வாழ்க்கையின் பலன் என்பதை, "ஸத்யவி ஜனர பவனங்களலி ஸஞ்சரிஸுத ஸுகதா ஸ்ரவண மாடுதலி ப்ரவரனாகுவுதெ" போன்ற பதங்களினால் விளக்கியுள்ளார்.

25 மற்றும் 26 பத்யங்களில் ஸ்ரீஹரியே கார்ய, காரண கர்த்தா மற்றும் ஸ்ருஷ்டி, லய கர்த்தா என்பதைக் கூறும் வகையில் தாஸர், காரண காரியங்கள் அனைத்திலும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீ ஹரி அம்ஸ, ஆவேஸ, விஹித, ஸஹஜ, ப்ரேரக, ப்ரேர்ய மற்றும் பல ரூபங்களில் பல நாமங்களினால் அழைக்கப்படுவனாக அனைத்து இடங்களிலும் ஏற்றத்

தாழ்வுகள் (பேதங்கள்) இல்லாமல் உள்ளான் என்று அறிவதும், வேத, புராண, இதிஹாஸங்களிலிருந்து தினமும் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் மஹிமைகளை பக்தியுடன் பாடியவாறு க்ருதிபதி ப்ரத்யும்ன நாமக ஸ்ரீ ஹரியே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லய காரணன் என்றும், இதர தேவதைகள் ஸ்வதந்திரமாக செய்பவர்கள் அல்ல என்றும் அறிவதே, இப்பிறப்பின் பயன் என்பதை "கார்ய காரணாந்தர்கத", "ப்ரேரக ப்ரேர்யாஹ்வய ஸர்வத்ர விகார வில்லதலெ", "க்ருதிபதி ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லய காரண" போன்ற பதங்களினால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கடைசியாக 27வது பத்யத்தில் ஸேஷாசலம் என்னும் பரம பவித்ரமான சேஷத்திரத்தில் வாஸம் புரியும் பரம பவித்ரமான சரித்திரத்தைக் கொண்டவனான கல்யாணாதி நற்குணங்களைக் கொண்டவனான, அனைவரையும் மேம்படுத்தும், ஸுந்தரனான, ஸ்வதந்திரன், ஸர்வோத்தமன் ஸ்ரீஹரி ஜகன்னாத விட்டலன் ஒருவன் அல்லதே வேறு ஒருவர் இல்லை என்று அறிந்து வாழ்வதே இந்த வாழ்க்கை வாழ்வதன் அர்த்தம் என்பதை "பாவன்ன சரித ஸத்குண பரிதஜன்ய ஜனக லாவண்யனேக நிதி ஜகன்னாத விட்டல" போன்ற பதங்களினால் வர்ணித்துள்ளார் தாஸர்.

பகவானின் மகிமைகளை போற்றும் வகையிலும், த்வைத சித்தாந்தத்தை பறைசாற்றும் வகையிலும் அமைந்த இத்தகைய உயரிய க்ரந்தத்தை தினமும் பாராயணம் செய்து, விஸேஷமான அர்த்தங்களைத் தெரிந்து கொண்டு ஸ்ரீ ஜகன்னாத தாஸரின் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்மரின் அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரராவோமாக!

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்ரீ ஜகன்னாத தாஸர் அருளிய 'பலவிது பாள்துதக்கெ'என்ற உயரிய கிரந்தத்தின் மூலத்தையும், அதன் விஸேஷ அர்த்தங்களையும் பாமரரும் அறியும் வண்ணம் கன்னடத்தில் வழங்கிய திரு. தாவணகெரே பீமராவ்

அவர்களின் படைப்பைத் தமிழில் 'ஐகன்னாத கேஸவ' திரு.சத்ய நாராயணன் அவர்கள் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். அவர் சமீபகாலத்தில் வெளியிட்டுள்ள பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் வரிசையில், இதுவும் பெருமை சேர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவருக்கு ஸ்ரீ ஐகன்னாத தாஸரின் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்மர் ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஐஸ்வர்யம் மற்றும் மனச்சாந்தி இவைகளை அருளி, இதுபோல் இன்னும் பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை தமிழில் வெளியிட வேண்டும் என ப்ரார்த்தனை செய்கிறேன்.

மேடவாக்கம் சென்னை.

'பிரஸங்க பூஷணம்',

'பிரவசன பூஷணம்', 'மத்வ ரத்னா'

நாள் :30-04-2022

சலக்ஷ்மிபதிராஜா

ஸ்ரீஜகன்னாத தாசரின் பலவிது பாள்துதக்கெ

ஸ்ரீஜகன்னாததாசர் இயற்றிய ஹரிகதாம்ருதசாரம் என்னும் கிரந்தம் தாசசாகித்யத்தின் உச்ச கிரந்தம் என்ற பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அந்த ஹரிகதாம்ருதசாரத்திற்கு சாரம் என்று அழைக்கப்படும் 'பலவிது பாள்துதக்கே' என்னும் பாடல், அணுஹரிகதாம்ருதசாரம் என்று புகழ் பெற்றிருக்கிறது. 27 பத்திகளைக் கொண்ட, நட்சத்திரப் பாடல் என்று அழைக்கப்படும் இந்த பாடலில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் ஏராளமானது.

பலவிது³ பாள்து³தக்கே¹

ஸிரி நிலயன குணக³ள திளி³து³ பஜிஸுவதே |ப|

ஸிரி நிலயன = ஸ்ரீனிவாசரின். குணகள = மகிமைகளை. திளிது = ஒவ்வொரு குணமும் அனந்த மற்றும் அசிந்திய என்று அறிந்து. பஜிஸுவதே = (அவனை நிரந்தரமாக) வணங்குவதே. பாள்துதக்கெ = வாழ்வதற்கு. பலவிது = முக்கிய பலன். வாழ்க்கை அர்த்தமாக்கிக் கொள்வது என்று பொருள். இப்படி செய்யவில்லை எனில், அந்த வாழ்க்கையே வீண் என்று பொருள்.

ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை அறிந்து, அதனால் உண்டாகும் அன்பே, பக்தி. பக்தியினால் வேண்டுவதே, இந்த மனிதப்பிறவியை அர்த்தமுள்ளதாக்குகிறது. ஆகையால், நம் தகுதிக்கேற்ப ஸ்ரீஹரியின் குணங்களை அறிவதற்கு முயலவேண்டும். ஸ்ரீஹரியின் செயல்கள் ஏராளம். அவற்றில் அஷ்ட-கர்த்தருத்வ என்று பெயர் பெற்றவை - ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லய, நியமன, ஞான, அஞ்ஞான, பந்த மற்றும் மோட்ச. இவற்றைப் பற்றி நாம் தொடர்ந்து தெரிந்து கொள்ள முயலவேண்டும். ஸ்ரீஹரியின் நற்குணங்களை

தெரிந்துகொள்வதே அவருக்கு நான் செய்யும் பஜனை எனலாம்.

ஸ்வோசித¹ கர்மக³ளாசிஸுத ப³லு
நீசரல்லிகெ³ போ¹கி³ யாசிஸுதெ³
கே¹சரவாஹ சராசர பந்த⁴க¹
மோசக¹னஹுதெந்து³ யோசிஸுதிப்புதே³ |1|

ஸ்வோசித கர்மகள = தனது வர்ணம் மற்றும் ஆசிரமத்திற்கேற்ப செய்யவேண்டிய கர்மங்களை (சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி). பலு = அதிகமாக. ஆசரிஸுத = பின்பற்றியவாறு / செய்தவாறு (லௌகிக கர்மங்களில் ஈடுபடாமல்). நீசரல்லி = துர்ஜனர்களிடம். போகி = போய். யாசிஸுதெ = வேண்டாமல். கேசரவாஹ = கருட வாகனான. சராசர பந்தக = ஜீவர்களை சம்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தும் ஸ்ரீஹரி. மோசகனு அஹுதெந்து = (சம்சாரத்திலிருந்து) காப்பாற்றுபவன் அவனே என்று அறிந்து. யோசிஸுதிப்புதே = (எப்போதும்) நினைத்திருப்பதே. இந்த வாழ்க்கைக்கான உண்மையான அர்த்தம்.

ஓம் விஹிதத்வாச்சாஸ்ரமகர்மாபி ஓம் (பிரம்மசூத்திரம்). வர்ணாசிரமத்திற்கேற்ப கர்மானுஷ்டானங்களை, விதிகளுக்கேற்ப பிரம்மஞானிகளுக்கும் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கின்றனர். ஸ்வயோக்ய கர்மங்களை பக்தியுடன் பின்பற்றி அவற்றை அர்ப்பணம் செய்வதே சிறந்த பகவத்பூஜை என்றும், அதுவே பரம தர்மம் என்றும், அதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் அதர்மமே என்றே, கீதாசார்யனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உபதேசம் செய்தான் என்று ஸ்ரீமன் மத்வாசார்யர் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்.

நீசரன்னு என்றதில், துர்ஜனர்களை கேட்கக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, நம் அனைத்து விருப்பங்களையும் வேண்டுகளையும் நிறைவேற்றக்கூடிய ஸ்ரீமன் நாராயணனைத் தவிர்த்து, அல்ப பலன்களைக் கொடுக்கக்கூடிய கீழ் மட்ட

(அதமரான) பிற தேவதைகளை யாசிக்கக்கூடாது. அது ஒரு விஷ்ணு பக்தனுக்கு அழகில்லை. இதையே பாகவதத்தில் பக்தன் அக்ரூரர் சொல்கிறார்.

ஜீவர்களை சம்சாரத்தில் ஈடுபடுத்துவதும், பிறப்பு இறப்பிலிருந்து விடுவிப்பதுமான அனைத்து செயல்களையும் செய்பவன் ஸ்ரீஹரியே என்று விஷ்ணு தத்வ நிர்ணயத்தில் ஸ்ரீமதாசார்யர் நிர்ணயித்திருக்கிறார்.

நிச்சஸுபுகுதியொள் அச்சுத¹னங்க்ரிக³ளர்ச்சிஸி

மெச்சிஸு தெ¹ச்சரதி³

து¹ச்ச விஷயக³ள இச்செயிஸுதே³

யத்ருச்சா லாப¹தி³ம் ப்ரோச்சனாகு³வுதே³ |2|

நிச்ச சுபகுதியொளு = மிகத் தூய்மையான (பலனை எதிர்பாராமல்), தாரதம்யத்தை சரியாக அறிந்து, குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்டு கிடைத்த சர்வோத்தமத்வ ஞானத்தினால் கிடைத்த பக்தியால், அச்சுதனங்க்ரி = ஸ்ரீஹரியின் சரணங்களை, அர்ச்சிஸி = பூஜித்து, மெச்சிஸுத = ஸ்ரீஹரியின் அன்பினை (திருப்தியை) மட்டும் வேண்டி, எச்சரதி = விழிப்புடன் இருந்து, துச்சவிஷயகளிகெ = காமம் முதலான தற்காலிக சுகங்களுக்கு, இச்செயிஸுதெ = மனம் கொடுக்காமல் (அவற்றின் வசமாகாமல்), யத்ருச்சா லாபதி = ஸ்ரீஹரியின் இச்சையால் நமக்கு கிடைத்தவற்றை மட்டும், ப்ரோச்சனாகுவுதே = திருப்தியடைந்து (வாழ்வதே, இந்த வாழ்க்கைக்கான சரியான அர்த்தம்).

சுபக்தி = சுத்தமான பக்தி என்றால், ஸ்ரீவிஷ்ணு சர்வோத்தமத்வ ஞானத்தைக் கொண்டவன். தாரதம்ய ஞானத்தைக் கொண்டவன். குரு உபதேசத்தினால் இத்தகைய ஞானத்தைப் பெற்றவன் என்று பொருள்.

ஸ்ரீஹரியின் அங்கங்களில் அனைத்தும் சமமே. உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை என்னும் தாரதம்யமே இல்லை (ஸ்வகதபேத விவர்ஜித) என்றாலும், தாஸ்ய பாவத்தைக் காட்டுவதற்கு, அங்கீகரிக்க (பாதங்களை) வணங்கு என்கின்றனர் தாசர்கள். 'பாதாரவிந்தவ தோரோ' என்றும், 'சஞ்சிந்தயேத் பகவதஸ் சரணாரவிந்தம்' என்றும் சொல்வதிலிருந்து, ஸ்ரீஹரியை தியானம் செய்வதில், அவன் பாதங்களே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவற்றின் சிறப்பும் விளங்குகின்றன.

எவ்வித பலன்களையும் எதிர்பார்க்காமல், ஸ்ரீஹரி திருப்தியடைந்தால் மட்டும் போதும் என்று செய்யப்படும் செயல்களே / பூஜைகளே, 'மெச்சிஸுவ அர்ச்சனே' ஆகின்றன.

தற்காலிக விஷயங்களில் மனதை செலுத்துவதே சம்சார பந்தனத்திற்கு முக்கிய காரணம். 'காமானம் ஹ்ருத்யசம்ரோஹம்' - மனதில் எவ்வித தற்காலிக ஆசையும் வராமலிக்க எனக்கு வரம் அருளவேண்டும் என்று பிரகலாதன் ஸ்ரீநரசிம்மனிடம் வேண்டிக் கொள்கிறான். மனம் நம் வசத்தில் இருக்கிறது என்று நினைத்தாலும், இத்தகைய சிற்றின்பத்தின் மேலான ஆசையானது நிர்மூலமாவது ஸ்ரீஹரியின் விருப்பப்படியே என்பதை அறிய வேண்டும்.

'சந்துஷ்டோ யேன கேனசித்' என்பது பாகவத தர்மங்களில் முக்கியமானது. சாதனை செய்வதற்கான இந்திரியங்களைக் கொடுத்து, நம்மை மனித உருவில் அனுப்பியிருப்பதால், வினைப்பயன்களால் ஸ்ரீஹரியாலேயே நமக்குக் கொடுக்கப்படும் பலன்களை அனுபவிப்பதற்கு, சாதனைகளை செய்ய நாமே முயலவேண்டும். ஆனாலும் (இவற்றை செய்யாமல்), மிகவும் அவசியம் என்று (தவறாக) நினைத்து, தேவையில்லாத பொருட்களை சேகரிப்பதிலேயே காலம் போய்விடுகிறது.

**மனோவாக் கா¹யத³னுப⁴விஸுவ
தி³னதி³னத விஷய ஸாதனக³ளனு**

அனிலாந்த¹ர்க³த¹ வனருஹ த³ளலோசனக³ர்ப்பி¹ஸி
தா³ஸனு நானெம்புதே³ |3|

மனோவாக் காயதொளு = மனம், வாக்கு மற்றும் செயல்களினால், அனுபவிசுவ தினதினத விஷய ஸாதனகளன்னு = தினப்படி அனுபவிக்கும் விஷயங்களை, அனிலாந்தர்கத = (பாரதி ரமண) முக்யபிராணாந்தர்கதனான, வனருஹதளலோசனகெ = தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீஹரிக்கு, அர்ப்பிஸி = சமர்ப்பித்து, நா = நான், தாஸனெம்புதே = (உன்னுடைய) தாசன் என்று தெரிவித்து (வாழ்வதே இந்த வாழ்க்கைக்கான உண்மையான அர்த்தம்).

தினப்படி வாழ்க்கையில் நாம் மனதால், வாக்கினால், செயல்களினால் செய்யும் அனைத்து செயல்களையும், முக்யபிராணாந்தர்கத தாமரைக் கண்ணனாகிய ஸ்ரீஹரிக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீஹரிக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றால், தான் மற்றும் தனது என்று நாம் அறியும் விஷயங்கள் அனைத்தும் ஸ்ரீஹரிக்கு கட்டுப்பட்டவை என்று அறிந்து, தான் என்றும் அஸ்வதந்திரன் என்று உணர்ந்து, தான் செய்யவேண்டிய செயல்களுக்காக ஸ்ரீஹரி கொடுத்த அனைத்து பொருட்களும் அவனுடையதே என்று நினைத்து, அவற்றை பயன்படுத்த வேண்டும்.

தான் எப்போதும் ஸ்ரீஹரிக்கு கட்டுப்பட்டவன் என்று அறிவதே, தாஸ்ய பாவம். ஸ்ரீஹரியின் வசமானதால், முக்தர்களும் அவனுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களே.

வாஸவமுக² விபு³தா¹ஸூர நிசயகெ¹
வாசுதேவனெ ஷுபா¹ஷுப¹த³
ஈ ஸமஸ்த ஜக³கீ¹ஷ கேசவ
ஈசஜீவரெம்ப சுஞ்ஞானவே |4|

வாசவமுக = இந்திரன் முதலான, விபுதாசுரநிசயகெ = தேவர்கள் மற்றும் அசுரர்களின் சமூகத்திற்கு, வாசுதேவனே = ஸ்ரீஹரியே, ஷாபாஷாபத = சுப மற்றும் அசுபங்களைக் கொடுப்பவன், ஈ சமஸ்த ஜகக்கெ = சேதன, அசேதங்களால் நிரம்பிய இந்த ஜகத்திற்கு, கேசவ = ஸ்ரீகேசவனே, ஈஷ = ஸ்வாமி (தலைவன்), ஜீவரு = ஜீவர்கள் அனைவரும், அனீஷரு = அஸ்வதந்த்ரர்கள், எம்ப ஈ = என்று, சுக்ஞானவே = யதார்த்த (உண்மையான) ஞானமே, (இந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தம்).

ஹே இந்திரனே, இந்த ஜீவர்கள் அனைவரும் மரப்பாச்சி பொம்மைகளைப் போன்று அஸ்வதந்த்ரர்கள் - என்று பாகவதம் சொல்கிறது.

ஈஸ்வர: சர்வபுதானாம் ஹ்ருத்தேஷேஸ்ஜான திஷ்டதி |
ப்ராமயன் சர்வபுதானி யந்த்ராருடானி யாமயா || (பகவத்கீதை)

ஹே அர்ஜுனனே! ஸ்ரீஹரியானவன் அனைத்து பிராணிகளின் இதயத்தில் இருந்து, இயந்திரத்தில் சிக்கியவர்களைப் போல அவர்களை ஆட்டுவிக்கிறான்.

இத்தகைய ஆதாரங்கள் மூலமாக, ஸ்ரீஹரியே ஸ்வதந்த்ரன் அனைவருக்கும் தலைவன் என்றும் பிற ஜீவர்கள் அனைவரும் அவனுக்கு கீழ்ப்பட்ட அஸ்வதந்த்ரர்கள் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சபே⁴த³யு¹த¹ பிரபஞ்ச ஸுசத்ய
விரிஞ்சி ப¹வமுக²ப³லி வஞ்சக¹கே³
ஸஞ்சல பிரதிமெ அஸஞ்சல பிரக்ருதியு
சஞ்சிந்திஸி மு³லாஞ்சன நஹு³தே³ |5|

பஞ்சபேதயுத பிரபஞ்ச = பஞ்சபேதங்களைக் கொண்ட உலகம்,
ஸுசத்ய = மிகவும் உண்மையானது, பலிவஞ்சககே =
வாமனனுக்கு (ஸ்ரீஹரிக்கு), விரிஞ்சிமுகரு = பிரம்ம

முதலானவர்களுக்கு, சஞ்சலபிரதிமெ = நடமாடும் பிரதிமைகள், அசஞ்சல பிரக்ருதியு = நடமாடாத பிரதிமைகள், சஞ்சிந்திஸி = (அதன்) உண்மையான அர்த்தங்களை அறிந்து, முதலாஞ்சன = எப்போதும் சிரித்த முகத்தை உடையவன், ஆஹுதே = இருப்பதே (இந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தம்).

பஞ்சபேத = ஜடஜட பேத, ஜடஜீவ பேத, ஜீவஜீவ பேத, ஜடஈஸ்வர பேத, ஜீவ ஈஸ்வர பேத - இவையே பஞ்சபேதங்கள். உலகமானது இந்த பஞ்சபேதங்களால் ஆனது என்பதே மத்வ சித்தாந்தம்.

ஸுசத்ய = இந்த உலகம் உண்மையானது (ஜகத் சத்ய). மாயாவாதிகள் சொல்வதைப் போல இது மாயையல்ல. முத்துச்சிப்பியில் முத்து இல்லை - இருக்கவில்லை - இருப்பதில்லை - என்று சொல்வதைப்போல, இந்த உலகத்தையும் மாயாவாதிகள், 'மித்யை' (மாயை) என்கின்றனர்.

ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடங்கள் இரு வகையானவை. சல மற்றும் அசல. ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மய ஞானம் உள்ள ஜீவர்கள் - சல பிரதிமைகள். சாலிகிராமம், தீர்த்தக்ஷேத்திரங்கள் (ஆவாஹனம் செய்யத் தேவைப்படாதவை) ஆகியவை மற்றும் ஸ்ரீஹரியை ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கத் தகுந்தவைகளான பிரதிமைகள் - அசல பிரதிமைகள் என்று சொல்லலாம். பிரம்மன் முதலானவர்கள் ஸ்ரீஹரியின் முக்கியமான சல பிரதிமைகள் ஆவர். இந்த இரண்டு விதமான பிரதிமைகளை அறிந்து, பிரமாந்தர்கதனான ஸ்ரீஹரியை பூஜித்து, மகிழ்வதே (பலவிது பாள்துதக்கே).

'பலிவஞ்சககே'. வடுருபத்தில் வந்து மூன்றடி நிலம் தானம் கேட்டுப் பெற்று, தரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து, ஒரு பாதத்தினால் பூலோகத்தை ஆக்ரமித்து, மற்றொரு பாதத்தினால், அந்தரிக்ஷம் மற்றும் ஸ்வர்க்கம் என்னும் பலியின் இரண்டு உலகங்களை ஆக்ரமித்து, அந்த பாதத்தை சத்யலோகத்தின் மேலிருக்கும்

பிரம்மாண்டத்தின் வரை அனுப்பி, மூன்றாவது பாதத்தை பலியின் விருப்பப்படி, அவனின் தலையிலேயே வைத்த வாமனாவதார ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை இங்கு தெரிவிக்கிறார் தாசர். பலியின் மூன்று உலகங்களையும் ஆக்ரமித்து அதன் அதிபதியானான் வாமனன். அந்த மூன்று உலகங்களும், வாமனனின் இரு காலடிகளுக்கே போதுமானதாயிற்று. ஆனாலும், மூன்றாவது காலடிக்காக, அவன் தலையையே பெற்று, பலிக்கு 'சத்யபிரதிக்குள்' என்னும் புகழைக் கொடுத்தான்.

அஞ்ஞானிகளின் பார்வையில் வாமனன் வஞ்சகன். இவன் தன்னை வஞ்சிக்கப்போகிறான் என்று பலி அறியவில்லை. ஆகையால், தானத்திற்கான சங்கல்பம் செய்யத் துணிகிறான். அப்போது அவனது குருகளான சுக்ராசாரியர், வந்திருப்பது விஷ்ணுவே, உன்னுடைய அனைத்தையும் அபகரிக்கப் போகிறான் என்று எச்சரிக்கிறார். அது உண்மையெனில், நானே தன்யன் என்கிறான் பலி. வாமனன் பலியை வஞ்சிக்கவில்லை. ஆனால், விசேஷமாக அருள்கிறான். அடுத்த மன்வந்திரத்தின் இந்திர பதவியைக் கொடுக்கிறான்.

பஞ்சருது¹க³ளலி பஞ்சாக்னிக³ளலி

பஞ்சபஞ்சரூபவ தி¹ளிது³

பஞ்சஸூசம்ஸ்காராஞ்சித¹னாகி³

த்³விபஞ்சக¹ரணத³லி பஞ்சக¹னரிவுதே |6|

பஞ்சருதுகளலி = ஆண்டில் இருக்கும் ஐந்து ருதுகளில் (ஹேமந்த மற்றும் ஷிஷிர ருதுக்களை ஒன்றாக சேர்த்து, மற்ற நான்குடன், ஐந்தாக கருதுவது). பஞ்சாக்னிகளலி = ஐந்து வித அக்னிகளில், பஞ்சபஞ்ச ரூபவ திளிது = (அந்த ஒவ்வொரு அக்னியிலும்) ஸ்ரீஹரியின் ஐந்து ரூபங்களை சிந்தித்து, பஞ்சஸூ சம்ஸ்காராஞ்சிதனாகி = பஞ்சமகாயக்குத்தை அனுசரித்து பவித்ரனாகி, த்விபஞ்சகரணதலி = 10 இந்திரியங்களில், பஞ்சகன = பஞ்ச ரூபியான ஸ்ரீநாராயணனை,

அரிவுதே = அறிந்து கொள்வதே (இந்த பிறவியை எடுத்ததற்கான பலன்).

பஞ்சாக்கனி = ஹரிகதாம்ருதசார பஞ்சமஹாயக்ஞ சந்தியில் ஜனனி (தாய்), பித (தந்தை), பூ (பூமி), வாரித (மேகம்), அம்பர (வானம்) என்று இவையே பஞ்சாக்கனிகள் என்று தாசர் கூறியிருக்கிறார். இவற்றில் நாராயணாதி (நாராயண, வாசுதேவ, சங்கர்ஷண, பிரத்யும்ன, அனிருத்த) ஐந்து ரூபங்களை சிந்திப்பதையும் விவரித்திருக்கிறார். தேவதைகள், ஜீவனை இந்த பஞ்சாக்கனிகளில் சேர்க்கின்றனர். இந்த அனுசந்தானத்தைக் கொண்ட ஞானியே உத்தமமானவன்.

பிரம்மயக்ஞ, அன்வாதான, வைஸ்வதேவ ஹோமம், பித்ரு தர்ப்பணம், பலிஹரண - ஆகிய ஐந்தும் பிராமண கிருஹஸ்தனின் மிகவும் அவசியமாக செய்யவேண்டிய கடமைகளாகும். இவையே மகாயக்ஞம் எனப்படுகின்றன.

10 இந்திரியங்கள் என்றால், 5 கர்மேந்திரியங்கள் மற்றும் 5 ஞானேந்திரியங்கள்.

**ஹ்ருத³யதி³ ரூபவு வத³னதி³ நாமவு
உத³ரதி³ நைவேத³யவு விரதி³
பத³ஜல நிர்மால்யவனே த⁴ரிஸி
கோ¹வித³ர ஸதன ஹெக்க³த³வ காயுவுதே³ |7|**

ஹ்ருதயதி = மனதில். ரூபவு = (ஸ்ரீஹரியின்) ரூபங்கள், வதனதி = முகத்தில், நாமவு = (ஸ்ரீஹரியின்) நாமங்கள், உதரதி = வயிற்றில், நைவேதயவு = (ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ப்பிக்கப்பட்ட) உணவு பொருட்கள், விரதி = தலையில், பதஜல நிர்மால்யவ = (ஸ்ரீஹரியின்) பாதோதகம் மற்றும் நிர்மால்யம் (துளசி, கந்தம் ஆகியன), தரிஸி = (தினந்தோறும்) தரித்து, கோவிதர ஸதன ஹெக்கதவ = ஞானிகளின் வீட்டு நிலைப்படியில், காயுவுதே = நின்று வணங்குவதே (இந்த வாழ்க்கைக்கான உண்மையான அர்த்தம் ஆகும்).

அனந்தகல்யாண குணபரிபூர்ணான ஸ்ரீஹரியின் ரூபத்தை நம் மனதில் எப்போதும் காணவேண்டும். அப்படிக்காண்பதற்கான சாத்விக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மனதில் ஸ்ரீஹரியின் சிந்தனையை எப்போதும் இருத்திக்கொண்டால், நம் இதயத்தில் அவரின் தரிசனம் நமக்குக் கிடைக்கும்.

ஹ்ருதி ரூபம் முகே நாம நைவேத்யமுதரே ஹரே: |
பாதோதகம் ச நிர்மால்யம் மஸ்தகே யஸ்ய ஸூசௌச்யுத: ||

கிருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவத்தின் இந்த ஸ்லோகத்தின் சாரத்தையே இந்த பதம் சொல்கிறது. ஞானத்தை வழங்கக்கூடிய தன் யஜமானனின் வீட்டு வாசலில் நின்று வணங்குவதைப் போல, ஞானிகளின் உதவியை, நன்றியுள்ளவராக எப்போதும் நினைத்து, அவரது தாசரைப் போல வாழ்ந்து அவர்களது அருளைப் பெறவேண்டும்.

பா¹த்¹ரர ஸங்க³ட³ யாத்¹ரெய சரிஸூ¹
விதா⁴த்¹ருபி¹த¹ன கு³ணஸ்தோ¹மகள |
ஸ்ரோத்ரதி³ ஸவிது விசித்¹ரானந்த³தி³
காத்¹ரவ மரெது³ ப¹ரத்¹ரவ ப¹டெவுதே³ |8|

பாத்ரர சங்கட = விஷ்ணு பக்தர்களுடன், யாத்ரெய = தீர்த்த யாத்திரைகளை, சரிஸி = செய்து, விதாத்ருபிதன = பிரம்மனின் தந்தையான ஸ்ரீஹரியின், குணஸ்தோமகள = அவரது நற்குணங்களை, ஸ்ரோத்ரதி சவிது = கேட்டு மகிழ்ந்து, விசித்ரானந்ததி = எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியுடன், காத்ரவ மரெது = மெய்மறந்து, பரத்ரவ ப¹டெவுதே = சத்கதியை (அல்லது அதிக சாதனை செய்வதற்கான தேகத்தை) பெறுவதே, (இந்த வாழ்க்கையை பெற்றதற்கான உண்மையான அர்த்தம் ஆகும்).

பாத்ரர் என்றால் விஷ்ணு பக்தர்கள். அவர்களுடனான பழக்க வழக்கங்கள், புகழைத் தரும். விஷ்ணு பக்தர்களே சஜ்ஜனர்கள்,

சாதுகள், சத்புருஷர். மகாத்மர். அவர்களுடன் இருப்பது, அவர்களுக்கு சேவை செய்வது, நம் காதுகளுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். ஸ்ரீஹரியின் திவ்ய சரித்திரத்தை நம் காதுகள் எப்போதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். அதனால், அபரோக்ஷ ஞானம் கிடைப்பதற்கான வழியான பக்தி உருவாக / வளர வாய்ப்பு உள்ளது.

**ஹம்ஸமொத³லு ஹதினெண்டு ரூப³கள
சம்ஸ்தா³னவ தி³ளித³னுதி³னதி³
சம்ஸேவிஸுவ மஹாபுருஷர ப³த³
பா³ம்ஸுவ த³ரிஸி அசம்ஷயனப்பு³தே³ |9|**

ஹம்ஸமொதலு ஹதினெண்டு ரூபுகள் = ஹம்ஸவில் தொடங்கி 18 ரூபங்கள் வரை, சம்ஸ்தானவ = அவர்களின் நிலையை அறிந்து, அனுதினதி = தினமும், சம்ஸேவிஸுவ = பக்தியுடன் பூஜிக்கும், மகாபுருஷர = சிறந்த ஹரிபக்தரின், பத பாம்ஸுவ = அவர்களின் பாத தூளியை, தரிஸி = தேகத்தில் (தலையில்) தரித்து, அஸம்ஷயனாஹு³தே = சந்தேகங்கள் அற்ற, உண்மையான ஞானம் உள்ளவனாக ஆவதே (இந்தப் பிறவி எடுத்ததற்கான உண்மையான அர்த்தம் ஆகும்).

ஹம்ஸத்திலிருந்து 18 ரூபங்கள் என்றால், அந்த வரிசையில் ஹம்ஸத்தையும் சேர்த்து 19 ரூபங்கள் என்று எண்ணவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜீவியும், ஸ்வரூப, லிங்க, அனிருத்த, ஸ்தூல என்னும் நான்கு தேகங்களை கொண்டவர்கள். இந்த நான்கு தேகங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், 19 பகவத் ரூபங்களையும், அவர்களின் செயல்களையும் சிந்திக்கும் ஞானிகள், நிஜமான மகாபுருஷர்களே ஆவர்.

இந்த நான்கு தேகங்களிலும், ஒவ்வொன்றிலும், ஞானேந்திரியங்கள் 5, கர்மேந்திரியங்கள் 5, தன்மாத்திரங்கள் 5, அவ்யக்த தத்வ, மஹத் தத்வ, மனஸ், அஹங்கார தத்வங்கள் 4 என மொத்தம் 19 தத்வங்கள் உள்ளன. இவற்றின் நியாமக

ரூபங்கள் இவ்வாறாக இருக்கின்றன. அனிருத்தன் (நாராயண, வாசுதேவ, சங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ன, அனிருத்த என்னும்) தன் ஐந்து ரூபங்களால் மேற்சொன்ன முதல் 15 தத்வங்களில் நிறைந்திருக்கிறான். அடுத்த 4 தத்வங்களில், அச்யுத, அனந்த, கோவிந்த மற்றும் ஹம்ஸ ரூபங்களில் ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான்.

ஸ்வரூப தேகத்தில் விஸ்வ நாமகன், லிங்க தேகத்தில் ஹயகீவர், அனிருத்த தேகத்தில் அனிருத்தன், ஸ்தூல தேகத்தில் மூலேஷன் (நாராயண அல்லது பத்பனாப) இருக்கிறார். இந்த அனைத்து ரூபங்களும் அனிருத்தனிடமிருந்து அபின்னமானவை.

ஜீவலிங்கனிருத்த ஸ்தூலக
 ளேவரகளொரு விஷ்வதுரக
 க்ரீவ மூலேஷாச்யுதத்ரய ஹம்ஸமூர்த்திகளு |
 ஈ வித சது:ஸ்தானதலி ஷான்
 தீவரன ஈரெரடு ரூபதி
 பாவிசுவரேகோனவிஷதி மூர்த்தி சர்வத்ர ||(ஹரிகதாம்ருதசார)

வரகாயத்ரி நாமக¹ ஹரிகீ²ரெரடங்க்ரிக³ள
 விவரவ தி¹ளிது³
 த¹ருவாயதி³ ஷட்வித⁴ரூப¹வ சாத³னத³லி
 அனுதின தி³யானிசுதி¹ப்பதே³ |10|

வரகாயத்ரி நாமக ஹரிகே = சர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரியின் ஸ்வரூபத்தை பிரதிபலிக்கும் காயத்ரி மந்திரத்தின், ஈரெரடங்க்ரிய விவரவ = நான்கு பாதங்களின் விவரங்களை, திளிது = அறிந்து, தருவாயதி = பிறகு, ஷட்விதரூபவ = ஆறு விதங்களாக இருக்கும் காயத்ரி ரூபத்தை, அனுதின = தினமும், சாதரதலி = பக்தியுடன், த்யானிஸுதிப்புதெ = தியானித்திருப்பதே (ஐபித்திருப்பதே), இந்த பிறவி எடுத்ததன் சிறந்த பலன் ஆகும்.

நான்கு பாதங்கள் உள்ள காயத்ரி மந்திரம், ஆறு விதங்களாக இருக்கின்றன என்று சாந்தோக்ய உபநிஷத் சொல்கிறது. காயத்ரி மந்திரம் சந்த்யா காலங்களில் ஜபிக்கப்படுகிறது மற்றும் அஷ்டமகா மந்திரங்களில் ஒன்று என்று இரு வகைகள் சொல்லலாம்.

முதலாவதற்கு விஷ்வாமித்ர ரிஷிகள், வியாஹ்ருதியுடன் கூடியதாகும். இரண்டாவது, பிரஜாபதி ரிஷி, வியாஹ்ருதி இல்லாதது. இரு காயத்ரிகளுக்கும் தேவதை - சவித்ரு. சந்தஸ் - காயத்ரி.

முதலாவது - ஓம் பூர்புவஸ்வ: ஓம் தத்ஸ்விதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: பிரசோதயாத். இரண்டாவது - ஓம் ஓம் தத்ஸ்விதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: பிரசோதயாத். அஷ்ட மகா மந்திரங்களில் ஒன்றாக இந்த இரண்டாம் வகையானது, மூன்று பாதங்களைக் கொண்டது, அகார, உகார, மகார, நாத, பிந்து, கோஷ, ஷாந்த, அதிஷாந்த என்னும் எட்டு எழுத்துகளைக் கொண்டது.

ஆறுவித காயத்ரி இதுவே: காயத்ரி, பூத, வாக், ப்ருதிவி, ஷரீர, ஹ்ருதய என்னும் ஆறு ரூபங்களால் நிலைத்திருப்பவனே காயத்ரி பிரதிபாத்யனான ஸ்ரீஹரி.

பி³கி³ க¹ண்ட²தி³ம் த³ருக்¹பா⁴ஷ்பக¹ளிம்
நகெ³மொக³தி³ம் ரோமக³ளொகெ³து³
மிகெ³ ஸந்தோ¹ஷதி³ம் நெகெ³தா³டுத¹
நான்மொக³னய்யன கு³ண பொ¹க³ளி ஹிக்³வுதே³ ||11||

பிகித கண்டதிம் = தழுதழுத்த குரலுடன், த்ருக்¹பா⁴ஷ்பக¹ளிம் = கண்ணீர் நிரம்பிய கண்களுடன், நகெ³மொக³திம் = புன்னகைத்த முகத்துடன், ரோமக³ளொகெ³து³ = மயிர்சூச்செரியும்படி, மிகெ³ ஸந்தோ¹ஷதி³ம் = மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், நெகெ³தா³டுத¹ = ஆடியவாறு, நான்மொக³னய்யன = சதுர்முக பிரம்மனின்

தந்தையை (ஸ்ரீஹரியை), பொகளி = புகழ்ந்து, ஹிக்குவுதே = மகிழ்வதே, இப்பிறவு எடுத்ததற்கான சிறந்த பலன் ஆகும்.

சிறந்த பகவத்பக்தர்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பதே, நாம் செய்யக்கூடிய சாதனைகளின் முக்கிய குறிக்கோள். பகவத்பக்தர்களில், பக்வ பக்தர், பக்வ கல்பர் மற்றும் பக்வ பிரதிநிதிகள் (சாதகர்கள்) என்று மூன்று வகைகள் உண்டு. பக்வ பக்தர்களின் லட்சணங்களை இந்த நுடியில் விவரித்திருக்கிறார்.

பக்வகல்பர் என்றால் பக்குவத்திற்கு அருகில் இருப்பவர் (இன்னும் அதை அடையாதவர்). அவர்களிடமும் சில நேரங்களில் மேற்கண்ட சுபாவங்கள் காணப்படலாம். ஆனால், இந்த லட்சணங்கள் இல்லாதவர்கள் (அதாவது அழுவது, சிரிப்பது, ஆடுவது போன்றவை செய்யாதவர்கள்), பக்தர்கள் இல்லை என்று மட்டும் சொல்லக்கூடாது.

வெட்கத்தை விட்டு, ஸ்ரீஹரி நாமகீர்த்தனையை சொல்லி, மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடும் மனோபாவமானது, சிறந்த பக்தியின் வெளிப்பாடு என்று சொல்லலாம்.

வாக்க³தக³தா³ த¹ரவதே¹ யஸ்ய சித்த¹ம் ருத³த¹யபீஷ்ணம்
ஹஸதி¹ க்¹வசிச்ச |
விலஜ்ஜ உத்கா³யதி¹ ந்ருத¹யதே¹ ச மத³ப3க்த்யுத்தோ¹ பு⁴வனம்
பு¹னாதி¹ ||

பாகவதத்தின் இந்த ஸ்லோகத்தின் சாராம்சமே, இந்த நுடியிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

க்³ருஹக¹ர்மவ பே³ஸரத³லெ
ப¹ர்மோத்ஸஹத³லி மாடுத¹ மூர்ஜக³த³
மஹித¹ன ஸேவேயிதெ³யெனுத¹லி மோத³தி³
அஹரஹர்மனதி³ சமர்ப்பிசதி¹ப்புதே³ |12|

க்ருஹகர்மவ = கிருஹஸ்த தர்மங்களை (தன்னை சார்ந்தவர்களை பாதுகாப்பதற்காக செய்யப்படும் செயல்களை), பேஸரதலெ = சோர்வடையாமல், பரமோத்ஸஹதலி = மிகவும் உற்சாகத்துடன், மாடுத = செய்யும், மூர்ஜகத மஹிதன = அனைத்து உலகங்களிலும் பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரி, சேவெ இது எனுதலி = (அந்த அனைத்து செயல்களும்) சேவை என்னும் பாவத்துடன், மோததி = மகிழ்வுடன், அஹரஹ: = தினமும், மனதி = (தன்) மனதில், சமர்ப்பிசதிப்புதெ = (ஸ்ரீஹரிக்கு) சமர்ப்பிப்பதே, இந்த வாழ்க்கையின் முக்கிய பலனாகும்.

கிருஹஸ்த தர்மங்களை உற்சாகத்துடன் செய்து அவற்றை ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது அனைத்து ஆசிரமங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று அறிய வேண்டும். 'ஓம் விஹிதத்வாச்சாஸ்ரம கர்மாபி ஓம்' என்னும் பிரம்ம சூத்திரத்தில், அபரோக்ஷ ஞானியும்சூட தனக்கு விதிக்கப்பட்ட செயல்களை தவறாமல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றும் வல்லமையுடைய த்ரிகால ஞானியும்சூட, ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட கடமைகளை / செயல்களை செய்யாமல் விடக்கூடாது என்று ஹரிவம்சம் சொல்கிறது.

கா¹யேன வாசா மனஸேந்த³ரியைர்வா புத்³யாத்¹மனா வா ப்¹ரக்¹ருதே¹: ஸ்வபா⁴வாத்¹ |
 க¹ரோமி யத்³யத்³ ஸக¹லம் பரஸ்மை நாராயணாயேதி¹
 சமர்ப்பயாமி || (பாகவதம் 11-2-38)

தகுதி / ஆசிரமத்திற்கேற்ப, 'ஸ்வபாவ' என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ரீஹரியின் விருப்பத்திற்கேற்ப (செயல்களை ஸ்ரீஹரியே தீர்மானித்து, ஜீவர்கள் மூலமாக செயலிக்கிறான் என்ற அனுசந்தானத்துடன்), மனோ-வாக்-காயங்களினால் செய்யப்படும் செயல்களை, நாராயணனுக்கு அர்ப்பிக்க

வேண்டும். அதன் பலன்களை எதிர்பார்க்கக்கூடாது.
சமர்ப்பணையின் லட்சணம் இப்படியாக
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

க்¹ளேஷாந்தக்³ள் ஈசாதீ³ன
சமாசம பிரம்ம சதாஷிவரு
ஈஷித¹வ்ய ரூபரேஷனல்லதே³
ஸ்வாஸபிடுவ சக்தி லேசில்லெம்புதெ |13|

க்¹ளேஷாந்தகளு = சுக துக்கங்கள், ஈஷாதீ³ன = ஸ்ரீஹரிக்கு
கட்டுப்பட்டவை. (ஜீவர்களுக்கு சுக துக்கங்கள் என அனைத்தும்
ஸ்ரீஹரியிடமிருந்தே கிடைக்கின்றன. அவர்களது சுய
முயற்சியால் அல்ல). சமாசம பிரம்ம சதாஷிவரு = ரமாதேவி,
பிரம்ம, ருத்ரர்களும் (இவர்களிலிருந்து அனைவரும்),
ஈஷிதவ்யரு = ஸ்ரீஹரியால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள்,
பரேஷனில்லதே = ஸ்ரீஹரி இல்லாமல், ஷ்வாஸபிடுவ = மூச்சு
விடும், ஷக்திலேசில்லெம்புதே = சாதாரண சக்திகூட ரமா
பிரம்மாதிகளுக்கு இல்லை என்பதை அறிவதே, இந்த வாழ்க்கை
எடுத்ததற்கான பலன்.

சுகதுக்கங்கள் யாரை பாதிப்பதில்லையோ, எந்த ஞானி
சுகதுக்கங்களை சமமாகக் கருதுகின்றாரோ, அவரே
மோக்ஷத்திற்கு அருகதை உடையவர்கள் என்று
பகவத்கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வுலகில் இருக்கும் ஜீவர்கள் அனைவருக்கும் சுகதுக்கங்கள்
ஸ்ரீஹரியின் மூலமாகவே வருகின்றன. துக்கம் வேண்டும்
என்று விரும்பாவிட்டாலும், அது எப்படி நம்மை வந்து
பீடிக்கின்றதோ, அதுபோலவே, சாத்விகர்களுக்கு மோட்சத்திலும்,
தாமசர்களுக்கு தமஸ்ஸிலும், கிடைக்கும் சுகதுக்கங்கள்
ஸ்ரீஹரியிடமிருந்தே கிடைக்கிறது - என்று பிரகலாதராஜர்
சொல்லியபடி பாகவதத்தில் வருகிறது.

மதஸ்ய, கூர்ம, வராகாதி அவதாரங்களில் வேறுபாடு இல்லையாதலால், ஸ்ரீஹரிக்கு 'ஸம' என்று பெயர் இருக்கிறது. பிரம்மாதி ஜீவர்கள் 'அஸமர்'. லட்சுமிதேவியோ 'ஸமாஸமள்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ஓம் ஸமனாஜாஸ்ருத்யுப க்ரமாதம்ருதத்வம் ஓம் - என்னும் சூத்திரத்தின்படி, லட்சுமிதேவி, தேச காலத்தின்படி ஸ்ரீஹரிக்கு சமமானவள் என்றும், குணங்களால் அஸமள் என்றும் கருதப்படுகிறாள்.

அனந்தா¹னந்தகு³ணத¹ இந்திராயா:ப¹ரோ ஹரி: |
இந்தி³ராக³ம்ய நி:ஸீம மஹாமாஹாத¹ம்யப்³ரும்ஹித: ||

என்னும் சத்தத்வ ரத்னமாலா வாக்கியத்தின்படி, ஸ்ரீஹரி, ரமாதேவியைவிட அனந்தானந்த குணங்கள் சிறந்தவன் என்று தெரிய வருகிறது.

ஸ்ரீவிஷ்ணுவினால் நியமிக்கப்பட்ட முக்யபிராணர், அனைத்து ஜீவர்களிலும், மூச்சுக்காற்றின் மூலமாக ஹம்ஸ மந்திரத்தை எப்போதும் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

'பிராணஸ்ய சர்வசித்சித் பரமேஷ்வரஸ்ய ஸாக்ஷாததீஷ்வரம்' என்னும் ஐதரேய பாஷ்ய வாக்கியத்தில், அனைத்து சேதனா சேதனர்களில் இருந்து ஹம்ஸ மந்திரத்தை ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் முக்யபிராணரின் தலைவனாக இருந்து அனைத்தையும் செய்விக்கும் ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'தேன வினா த்ருணமபி ந சலதி' என்னும் ஸ்ருதியும் இதையே சொல்கிறது.

ஆ பரமாத்மகே³ ரூபத்³யவவு
ப¹ராப¹ர த¹த்வக³ளித³ரொளகே³
ஸத்¹ரீபும்பே⁴த³தி³ ஈ பத்³மஜாண்ட³வ
வியாபி¹ஸிஹனெந்தீ³ ப்ரி தி¹ளிவுதே³ |14|

ஆ பரமாத்மகே = (இப்படியாக வர்ணிக்கப்பட்ட) இந்த பரமாத்மனுக்கு, ரூபத்வயவு = இரு ரூபங்கள், இதரொளகெ = (இரண்டு ரூபங்களானாலும் அதில் வேறுபாடுகள் இல்லை) இந்த ரூபங்களில், பராபர தத்வகளு = பர மற்றும் அபர என்னும் அனைத்து வஸ்துகளும் உள்ளன, ஸ்த்ரீபும் பேததலி = ஸ்த்ரி மற்றும் புருஷ என்னும் ரூபங்களால், ஈ பத்மஜாண்டவ = இந்த பிரம்மாண்டத்தை, வியாபிஸி = வியாபித்து, இஹனு = இருக்கிறான் என்று, ஈ பரி = இப்படியாக, திளிவுதே = நினைப்பதே, இந்த வாழ்க்கைக்கான உண்மையான பலன் ஆகும்.

ஸ்ரீஹரிக்கு, ஸ்த்ரீ, புருஷன் என்னும் இரு வகைகளில் அனந்த ரூபங்கள் உள்ளன. நபும்சக ரூபம் என்பது அவருக்கு இல்லை. நபும்சகனான பிராணிகளுக்கு, அந்த நபும்சகத்வமானது பாவத்தின் பலனால் கிடைத்த தேகமே ஆகும். ஸ்த்ரீகளில், ஸ்ரீஹரியானவர், ஸ்த்ரீ ரூபத்திலேயே பிம்பனாக இருக்கிறார். புருஷர்களின் புருஷனாக பிம்பனாக இருக்கிறார்.

பராபர தத்வங்கள் என்றால் - பர என்று அழைக்கப்படும் ரமாதேவி மற்றும் அபர என்று அழைக்கப்படும் பிரம்மாதி ஜீவர்கள். பர என்றால் உத்தம தத்வம். அபர என்றால் அதைவிட குறைந்த தத்வம். சேதனாசேதனர்களும் பராபர என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்த அனைத்தும் ஸ்ரீஹரியால் நியமிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

இவற்றில் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் நியாமக ரூபங்களுக்கு அபேத (வேறுபாடு இல்லாதவை) சிந்தனை செய்யவேண்டும்.

ப¹ராவராணாம் ப¹ரம ஆஸ்தே¹ கை¹வல்யஸங்கி³த: |

கே¹வலானுப⁴வானந்த சந்தோ³ஹோ நிருபா¹தி⁴க:|| (பாக 11-9-18)

ரமா பிரம்மாதிகளைவிட (சேதனா சேதனர்களைவிட), உத்தமனாகையால், கேவல நாமக புருஷோத்தமனான ஸ்ரீஹரி,

துக்கங்களே இல்லாத, ஆனந்தமய தேகத்தை உடையவன்.
பராக்குத தேகம் இல்லாதவன்.

ஸ்ரீஹரி, அனந்த புருஷரூபங்களைக் கொண்டிருப்பதைப் போல,
அனந்த ஸ்த்ரீரூபங்களையும் கொண்டிருக்கிறான்.

ஏகோத்திர பஞ்சாஷத் வர்ணக³ள்
ஏகாத்மன நாமங்க³ளி³
மா க¹மலாஸன மொத³லாத³மரரு
சாக¹ல்யதி³ இவனரியனெம்பு³தே |15|

ஏகோத்திர பஞ்சாஷத் வர்ணகளு = 51 எழுத்துக்கள் (அ-முதல்
க்ஷ-வரை), இவு = இந்த எழுத்துக்கள், ஏகாத்மன =
ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரி, நாமங்களு = அவன் மகிமைகளை
விளக்கும் அவனின் பெயர்கள், மாகமலாசன மொதலாத்யமரரு
= ரமாபிரம்ம ருத்ராதி தேவதைகள், ஸாகல்யதி =
முழுமையாக, இவன = ஸ்ரீஹரியை, அரியரு =
அறியமாட்டார்கள், எந்தெம்புதே = என்று அறிந்து
கீர்த்தனைகளை பாடுவதே, வாழ்க்கைக்கான உண்மையான
அர்த்தம் ஆகும்.

அ-முதல் க்ஷ-வரையிலான 51 எழுத்துக்களில்
வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள் என்றால் : அ-அஜ,
ஆ-ஆனந்த, இ-இந்திர, ஈ-ஈஷான என்று க்ஷ-லட்சுமி நரசிம்ம
என்று 51 எழுத்துக்களில் நிலைத்திருக்கும் ஸ்ரீஹரியின்
ரூபங்கள், பிரணவ மந்திரத்தில் இருக்கும், அ, இ, உ, நாத, பிந்து,
கோஷ, ஷாந்த, அதிஷாந்த என்னும் எட்டு எழுத்துகளிலும்
நிலைத்திருக்கின்றன. பிரணாவதி அஷ்ட மஹாமந்திரங்களின்
ஐபங்கள், ஸ்ரீவிஷ்ணு பிரசாதத்தைக் கொண்டு தரும் சிறந்த
சாதனங்கள். அவற்றில் மாத்ருகா மந்திரமும் ஒன்று - அதே 51
எழுத்துகளால் ஆனது. அஷ்ட மஹா மந்திரங்கள் யாதெனில் -
1. பிரணவ. 2. பூ: புவ: ஸ்வ: பூர்புவஸ்வ: என்னும் நான்கு
வியாஹ்ருதிகள். 3. நாராயண அஷ்டாக்ஷர. 4. வாசுதேவ

த்வாசஷாக்ஷர 5. காயத்ரி (24 எழுத்துகள்) 6. மாத்ருகா 7. பூருஷதூக்த 8. விஷ்ணு ஷடக்ஷர. ஸ்ரீஹரியின் குணங்களைப் பற்றிய அறிவு, ரமா பிரம்மாதிகளுக்கும் முழுமையாக தெரியாது என்று சத்தத்வ ரத்ன மாலாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முக்தபிரம்மர்களில் இருக்கும் மற்றும் நித்யமுக்தளான ரமாதேவியிடம் இருக்கும் குணங்களை பல மடங்கு செய்தாலும் எட்டமுடியாத, அனேக குணங்களாலும், விலக்ஷணங்களாலும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, ரமாதி தேவதைகள் யாராலும் அறியப்பட முடியாதவனாக இருக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரியின் கால் நகத்தில் இருக்கும் தூசியில் இருக்கும் அவரது சத்குணங்களை எண்ணவே முடியாதவள் ஸ்ரீலட்சுமிதேவி. இப்படியிருக்கும் ஜீவர்களால் ஸ்ரீஹரியின் குணங்களை சொல்வதற்குகூட எப்படி சாத்தியம்? என்று சுமத்வவிஜயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீரமாதேவியானவள், ஸ்ருஷ்ட்யாதி செயல்களை தன் லீலைகளால் நிர்வகித்து, பிரம்மருத்ரர்களுக்கு அவரவர் பதவிகளை வழங்குவதற்கும் சாமர்த்தியம் உள்ளவள் என்று அம்பரிணி சூக்தம் சொல்கிறது. இப்படி இருந்தும்கூட, அவளால் ஸ்ரீஹரியை முழுமையாக அறியமுடிவதில்லை.

ஒந்து³ ரூப¹தொ³ள் அனந்த¹ரூப¹வு
ஒந்தி³ப்ப¹வு கு³ணக³ணஸஹித¹
ஹிந்தே³ முந்து³ எந்தெ³ந்தி³கு³
கோ³விந்த³கெ³ ஸரிமிகி³ இல்லெந்தெ¹ம்புதே³ |16|

ஒந்து ரூபதொளு = ஸ்ரீஹரியின் ஒவ்வொரு ரூபத்திலும், அனந்தரூபகளு = பல ரூபங்கள் (அந்த ரூபத்தின் பல ரூபங்கள் மற்றும் வேறொரு ரூபத்தின் பல ரூபங்கள்), குணகணஸஹித = அனந்தகுணங்களுடன் கூடி, பொந்திப்பவு = சேர்ந்திருப்பது,

ஹிந்து முந்து எந்தெந்திசு = இறந்த, நிகழ், எதிர்காலங்கள் அனைத்திலும், ஸ்ரீகோவிந்தகெ = வேதங்களில் புகழ்ப்படும் ஸ்ரீஹரிக்கு, ஸரிமிகிலு = சரிசமமானவர்கள் யாரும், இல்லெம்புதெ = இல்லை என்று அறிவதே, நாம் எடுத்த இப்பிறவியின் சரியான அர்த்தம் ஆகும்.

பற்பல பகவத்ரூபங்கள் உள்ளன. அவை அனைத்தும் ஞானானந்தாதி அனந்தகுணங்களால் நிரம்பியதே. அனைத்து ரூபங்களும் எவ்வித வேறுபாடும் இல்லாதவை. ஒவ்வொரு ரூபமும், தனித்தனியாக, எண்ணிக்கை இல்லாததாகவும், பரிபூர்ணமானதுமாகவும் இருக்கிறது. ரமாபிரம்மாதிகளாலும் முழுமையாக அறியப்பட முடியாதவை. இப்படிப்பட்ட அனந்தானந்த ரூபகுணங்கள் கொண்டவன், அனைத்திற்கும் தலைவனான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு. ராம, கிருஷ்ண, வியாஸ, ஹம்ஸ, கபில முதலான அவதாரரூபங்களும், ஒவ்வொன்றும், ராமராம, ராமகிருஷ்ண, ராமவியாஸ, கிருஷ்ணராம, கிருஷ்ணகிருஷ்ண, கிருஷ்ணவியாஸ என அனந்த ரூபங்களாக உள்ளன.

**ஹரிக¹தெ பரமாத³ரத³லி கே¹ளுத¹
மரெது³ த¹னுவ ஸுக¹ ஸுரியுத¹லி
உருகாயன ஸந்த³ருசன ஹாரைசிருளு
ஹக³லு ஜரிஜரிது பா³ளுதே |17|**

ஹரிகதெ = ஸ்ரீஹரியின் கதைகளை (ஸ்ருஷ்டி முதலிய செயல்கள் மற்றும் அவரின் அவதார லீலைகளை), பரமாதரதலி = மிகவும் உற்சாகத்துடன் (மிகவும் சிரத்தை, பக்திகளுடன்), கேளுத = சாஸ்திர கிரந்தங்களிலிருந்தும், யோக்ய விஷ்ணு பக்தர்களிடமிருந்தும் கேட்டு, தனுவ மரெது = மெய்மறந்து (தேகாபிமானங்களை துறந்து), சுசுகரியுதலி = மகிழ்ச்சியுடன், (ஆனந்தக் கண்ணீருடன்), உருகாயன = (உத்தமனான, ரமா பிரம்மாதிகளால் புகழ்ப்படும் ஸ்ரீஹரியின்) மிகச் சிறந்த கீர்த்தனைகளை, சந்தருஷன = தரிசனத்தை (சாக்ஷாத்காரத்தை,

அபரோக்ஷ தரிசனத்தை) ஹாரைசி = மிகவும் விடும்பி, இரஞ் ஹகலு = இரவும் பகலும் (நிரந்தரமாக), ஜரிஜரிது = விஷய ஆசைகளை துறந்து, அவன் கொடுத்த பொருட்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, பேராசைப்படாமல், அனைத்து தேவதைகளையும்விட ஸ்ரீஹரியே சர்வோத்தமன் என்று நினைத்து வாழ்வதே, இவ்வாழ்க்கைக்கான சிறந்த அர்த்தம் ஆகும்.

அபரோக்ஷ ஞானமில்லாமல் மோக்ஷம் இல்லை. அபரோக்ஷ தரிசனம் பெற்றவர்களுக்கு என்றும் மோக்ஷம் தவறுவதில்லை. ஆகையால், துக்கங்கள் இல்லாமல், சுகத்தை மட்டும் விடும்புபவர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீஹரியின் தரிசனத்திற்காக முயலவேண்டும்.

‘யேஷாம் ஞானம் சமுத்பன்னம் தேஷாம் மோக்ஷோ வினிஸ்சய:’ அபரோக்ஷ தரிசனம் பெற்றவர்களுக்கு தவறாமல் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று பிரம்ம தர்க்க வசனம் இருக்கிறது.

**விஷயேந்தி³ரயக்³ளலி த¹த³பி⁴மானி
ஸுமனசரொளு நிந்து¹ நியாமிசுத¹
ஷ்வஸனாந்தர்க³த¹ வாசுதேவ தா¹
விஷயங்க³ள போ⁴கிசுவனெந்த³ரிஷுதே³ |18|**

விஷயேந்திரியகளலி = ஷப்த முதலான தன்மாத்ரகள் மற்றும் நமது இந்திரியகளில், ததபிமானி ஸுமனசரொளு = அவற்றின் அபிமானிகளான தேவதைகளில், நிந்து = அவற்றில் அந்தர்யாமிகாக இருந்து, நியாமிஸுவ = அவற்றின் நடவடிக்கைகளை நடத்துபவனான, ஷ்வஸனாந்தர்கத வாசுதேவ = முக்யபிராணாந்தர்கதனான வாசுதேவன், தா = தான், விஷயங்கள் = (அனைத்து நல்ல) விஷயங்களையும், போகிசுவனெந்தரிஷுதே = அவனே உட்கொள்கிறான் (போகிக்கிறான்) என்று அறிவதே, இந்த வாழ்க்கையை பெற்றதற்கான உண்மையான அர்த்தம் ஆகும்.

சர்வேந்த³ரியாபி⁴மானிஸ்த¹ முக்யப்ராணஸ்த¹விஷ்ணுனா |
ப¹ரேரித¹: ஸ்ரீஷது³ஷ்டயர்த்த¹ம் க¹ரிஷயே க¹ர்மசாகி¹லம் ||

என்று அனைத்து இந்திரியாபிமானி கருடாதி தேவதைகளிலும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவர் ஸ்ரீமுக்யபிராணர். அவருள்ளும் அந்தர்யாமியாக இருந்து, அனைத்தையும் நடத்துபவர், லட்சுமிபதியான ஸ்ரீநாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பு⁴தே¹ஷ ஜாந்த¹ர்ஹித¹ ஆத்¹மத¹ந்த¹ர்: ஷாட்வர்கி³க¹ம்
ஜிக்⁴ரதி¹ ஷட்கு³ணேஷ: (பாகவதம் 1-3-34)

ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரி, தன்னாலேயே படைக்கப்பட்ட அனைத்து பிராணிகளின் தேகங்களில் வியாபித்து, மனஸ் மற்றும் ஞானேந்திரியங்கள் என்னும் ஆறு இந்திரியங்களின் நியாமகனான தான், அந்த ஆறு இந்திரியங்களால், தனக்கு எவ்வித பயனும் இல்லாவிட்டாலும், சுப விஷயங்களை போகிக்கிறான் (ஏற்றுக் கொள்கிறான்).

ஸ்ரோத்¹ரம் சக்¹ஷ:ஸ்பர்ஷனம் ச ரஸனம் ப்ராணமேவ ச |
அதி⁴ஷ்டப²ய மனஸ்சாயம் விஷயானுப¹ஸேவதே¹ || (கீதை)

காது முதலான ஞானேந்திரியங்களில் மற்றும் மனதில் இருந்து, ஸ்ரீஹரி, அனைத்து சுப விஷயங்களை உட்கொள்கிறான். இத்தகைய ஆதாரங்கள் மேற்கண்ட விஷயத்தை நிரூபிக்கின்றன.

மூஜக³தொ³ளகி³ஹ பு⁴ஜல கே¹சர
ஈ ஜீவரொளு மஹௌஜசன
சோஜிக³ ப¹ஹுவித நைஜவிபு⁴திய
பு¹ஜிசுத¹னுதி³ன ராஜிசுதி¹ப்புதே³ |19|

மூஜகதொளகிஹ = மூன்று உலகங்களிலும் இருக்கும், புஜல கேசர = நிலம், நீர், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும், ஈ ஜீவரொளு = அனைத்து பிராணிகளையும், ஸோஜிகெ = அதிசயப்படும்,

பஹுவித = பலவிதமான, மஹௌஜஸன = மிகவும்
 சாமர்த்தியசாலியான ஸ்ரீஹரி, நைஜவிபுதிய = நைஜ நாமக
 சிறப்பு ரூபத்தை, பூஜிஸுத = சிந்தித்து, பூஜித்து, அனுதின =
 எப்போதும், ராஜிஸுதிப்புதே = இருப்பதே (துக்கத்தால்
 சலனப்படாமல், சுகியாக இருப்பதே), இந்த வாழ்க்கையின்
 முக்கியமான பலன் ஆகும்.

கேட குக்குட ஜலடவெம்ப த்ரி

கோடிரூபவ தரிஸி சதத நி

ஷாடரனு சம்ஹரிஸி சலஹுவ சர்வசஜ்ஜனர ||(ஹரி'சாரம்)

வாயுதேவரின் மூன்று கோடி ரூபங்கள், இந்த மூன்று வித
 தேகங்களில் இருந்து, சஜ்ஜனர்களை காப்பாற்றி வருகிறது
 என்றும், அந்த வாயுதேவரின் அந்தர்யாமியாக இருக்கும்
 (மஹௌஜஸன) ஸ்ரீஹரியே முக்கிய ரட்சகன் என்பதால்,
 அத்தகைய வாயு-அந்தர்யாமியான-ஸ்ரீஹரியின் விபுதி
 ரூபங்களை மனதில் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஹரிகதாம்ருதசாரத்தின் விபுதி சந்தியில், பரமாத்மனின் பல
 விபுதி ரூபங்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 'னைஜ'
 ஒன்று. 'னைஜ' என்றால், சாலிகிராமங்களில் இருக்கும்
 பகவத்ரூபங்களையும் அல்லது ராமகிருஷ்ணாதி
 அவதாரங்களையும் சிந்திக்கலாம்.

மேதி³னி பரமாணாம்பு³ க³ணங்க³ள

நைத³ப³ஹுது ப¹ரிக³ணனெயனு

மாத⁴வனானந்தா³தி³ கு³ணங்க³ள

நாதி³கா¹லத³லி அக⁴ணித வெம்புதே³ |20|

மேதினி பரமாணாம்பு கணங்கள் = பூமியில் (மற்றும் நீரில்)
 இருக்கும் பரமாணுகளை, பரிகணனெயனு = முழுமையாக
 எண்ணுவது, ஐதபஹுது = சாத்தியமே. (அவற்றை எண்ணி
 முடித்துவிடலாம்). ஆனால், மாதவன = ஸ்ரீலட்சுமிபதியின்,
 ஆனந்தாதிசுணங்களு = ஆனந்தாதி குணங்களை,

அனாதிகாலதிந்த = அனாதி காலத்திலிருந்து, அகணிதவெம்புதே = எண்ணி முடிப்பது சாத்தியமே இல்லை என்று அறிந்து, அதை பாடுவதே, இவ்வாழ்க்கைக்கான உண்மையான அர்த்தம் / பயன்.

ஒருவன் மொத்த உலகத்தில் இருக்கும் மணந்துளிகளை எண்ணி முடித்துவிடலாம். ஆனால், ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் அனந்தகுணங்களின் எண்ணிக்கையை எண்ணுவதற்கு யாராலும் சாத்தியமில்லை, என்று பாகவதம் 2-7-40வது ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயம் இங்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஸ்ரீஹரி அனந்தகுணபூர்ணன் என்னும் விஷயத்தை அறிந்துகொள்வதே இந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான பலன் ஆகும்.

**கு³ணகா¹லாஹ்வய ஆக³மா³ர்ண
கு¹ம்பிணி பரமாண்வாம்பு³தி³களி
வனகி³ரிந்தி³ மொத³லாத³த³ரொரள கிம்த¹ன
க³தபா¹வக¹னந்தி³ஹ நெம்புதே |21|**

குணகாலாஹ்வய = ப்ரக்ருதியிலிருந்து அனைத்து தர்மங்களின், நொடி (க்ஷணம்) முதல் அனைத்து கால அளவின் பெயர்களையும் கொண்ட ஸ்ரீஹரி, ஆகமா³ர்ண கும்பிணி பரமாண்வம்பு³திகளல்லி = வேதாதி ஆகமங்கள், அகாராதி எழுத்துகள், உலகத்தில் இருக்கும் பரமாணுகள், கடலில் இருக்கும் உயிரினங்கள் ஆகிய அனைத்திலும், வனகிரி நதிமொதலாததரொரளகெ = காடு, மலை, ஆறு முதலான அனைத்திலும், இந்தன கதபாவகனந்தெ = கட்டையில் மறைந்திருக்கும் நெருப்பைப் போல மறைந்து, இஹனெம்புதே = இருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்வதே, இந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான சரியான அர்த்தம் / பயன் ஆகும்.

**அனலாங்கா³ர்னொள்ளித்தோ³ பாதி³யொள்
அனிருத்த⁴னு சேத¹னரொளகெ³**

**க்ஷண பிட்ட³க³லதே³ ஏகோ¹ நாராயண
ஸ்ருதி பிரதிபாத்யனு இஹனெம்புதே³ |22|**

அங்காரதலி = எரிதழலில், அனல = நெருப்பு, இப்போபாதிலி = இருப்பதைப் போல, அனிருத்தனு = அனிருத்தருபி ஸ்ரீஹரி, சேதனரொளகெ = ஜீவர்களில், க்ஷணபிட்டகலதெ = ஒரு கணமும் விட்டுவிடாமல் (விலகாமல்), ஏகோ நாராயண ஸ்ருதி பிரதிபாத்யனு = 'ஏகோ நாராயண ஆஸீத்' ஆகிய வேத மந்திரங்களால் சர்வோத்தமன் என்று புகழப்படும் மகிமைகளை, இஹனெம்புதே = ஸ்ரீஹரி கொண்டிருக்கிறான் என்று அறிவதே, இவ்வாழ்க்கையில் அர்த்தம் / பயன் ஆகும்.

ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், பூமி, நட்சத்திரங்கள், பிராணிகள், திசைகள், மரங்கள், நதிகள், கடல் ஆகிய அனைத்தும் ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடங்கள். இவை அனைத்திலும் ஸ்ரீஹரி அந்தர்யாமியாக வியாபித்திருக்கிறான் - என்ற ஞானத்தைப் பெற்று அவனை வணங்கவேண்டும். அனைத்து இடங்களிலும் இருக்கும் ஸ்ரீஹரி, ஸ்வதந்திர சர்வபிரேரகன் என்ற ஞானம் மிகவும் அவசியம் என்று இந்த ஸ்லோகத்தில் விளக்குகிறார் தாசர்.

ஒரு மரக்கட்டையில் நெருப்பு மறைந்திருப்பதைப் போல, அவனைத் தேடாதவரை, தன்னுடைய இருப்பைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், பகவந்தன் அனைத்து இடங்களிலும் அணு, மலை போன்ற அனைத்து சிறிய, பெரிய வஸ்துக்களிலும் இருக்கிறான் என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

**பக்ஷக³ளக்ஷிக³ளக³லத³ லிப்பந்தே¹
அக்ஷர புருஷன பேக்ஷெயலி
குக்ஷியொளபஜ்ஜ தர்யக்ஷாத்யமரர
ஈக்ஷிஸி க்ருணதி ரக்ஷிபனெம்புதே |23|**

பக்ஷகளு = இமைகள், அக்ஷிகள = கண்களை,
அகலதலிப்பந்தே = எப்போதும் விட்டு விலகாமல் இருப்பதைப்

போல, அக்ஷரபுருஷ = அழிவில்லாதவனான புருஷ நாமக ஸ்ரீஹரி, அனபேக்ஷெயலி = எவ்வித எதிர்ப்பார்ப்பும் இல்லாமல் (எவ்வித பயனையும் எதிர்பார்க்காமல்), குக்ஷியொளு = தன் வயிற்றில், அப்ஜஜதர்யக்ஷாத்யமரர = கமலோத்பவ (பிரம்மன்), த்ரினேத்ர (ருத்ரர்) ஆகிய தேவதைகளை, ஈக்ஷிஸி = தன்னுடைய கருணைப் பார்வையில், கருணதி = கருணையால், ரக்ஷிபனு = ரட்சிக்கிறான் எம்புதே = என்று அறிந்து அவனை வணங்குவதே, இவ்வாழ்க்கை எடுத்ததற்கான சிறந்த பலன் / அர்த்தம் ஆகும்.

கண் இமைகளுக்கு, கண்களில் தூசு விழாதபடி காப்பாற்றுவதில் எவ்வித லாபமும் இல்லை. அப்படி காப்பாற்றுவதற்கு, அவை கண்களிடமிருந்து எவ்வித பலனும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. 'கை மைதிண்ணிகொதகுவ தெரதி, பல்களு ஹண்ணுபலகளனகிது ஜிஹ்வெகெ ரஸவனீவந்தெ' (ஹரிகதாம்ருதசாரம்) என்று பிரதிபலன் பாராமல் செய்யும் உதவிக்கு உதாரணம் நம் உடலிலேயே இருக்கிறது. ஸ்ரீஹரியும் இப்படியே ஜீவர்களுக்கு உதவுகிறார். தான் ஜீவர்களுக்கு உதவுவதால் அவருக்கு எவ்வித பலனும் இல்லை; அப்படி உதவுவதற்காக அவர் எவ்வித பிரதிபலனையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

நாசமடையும் தேகத்தைக் கொண்ட ஜீவர்கள் அனைவரும் 'க்ஷரபுருஷர்' என்றும், நித்யமுக்தள் நித்யசச்சிதானந்த தேகம்கொண்ட ஸ்ரீலட்சுமிதேவி 'அக்ஷரள்' என்றும், ஸ்ரீஹரி ஸ்வதந்த்ரனான 'அக்ஷரபுருஷன்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பிரம்மருத்ரர்களையும்கூட தன் வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டு, பிரளய காலத்திலும், மற்ற காலங்களிலும் தன் பாதுகாப்பில் வைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றுபவர் ஸ்ரீஹரி. பிரம்ம ருத்ரதி

தேவதைகளுக்கும், ஸ்ரீஹரியே தம்மை காப்பாற்றுகிறார், காப்பாற்றுவார் என்னும் திடமான நம்பிக்கை உள்ளது.

ப¹வனமதா¹னு³க³ நவனானகு³தெ³ன்
 அவனியொளகெ³ சத்யவிஜனர
 ப⁴வனங்க³ளலி ஸஞ்சரிசுத¹ ஸுக¹தா¹
 ஸ்ரவணவ மாடுத¹லி பிரவரனாகு³வுதே³ |24|

பவனமதானுகரவ நானு = ஸ்ரீமத்வ அவதாரத்தின் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன், நான், (விஷ்ணு பக்தர்களில் ஒருவன்), எந்தெந்து = என்றும் (தேரியமாக) சொல்லி, அவனியொளகெ = பூமியில் (இந்த உலகத்தில்), ஸத்யவிஜனர = சுஜீவிகளான ஞானிகளின், பவனகளலி = வீடுகளில், ஸஞ்சரிசுத = மரியாதை பக்தியுடன் அங்கு பழகியவாறு, சுகதாஸ்ரவண மாடுதலி = (அவர்களுடன் சேர்ந்து) ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை, அவரின் கதைகளை, கேட்டவாறு, ப்ரவர நாகுவுதே = சிறந்தவனாவதே (பக்தியுடன், மோக்ஷ சாதனைக்கான வழியில் செல்வதே), இப்பிறவியை எடுத்ததற்கான சிறந்த பலன் ஆகும்.

வாயுதேவரின் அம்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீமத்வாசார்யர் ஸ்தாபித்த சத்சித்தாந்தமே பவனமதம் - வாயுமதம். அந்த மதத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர்களே, தாம் அந்த மதானுகர் (அந்த மதத்தை சேர்ந்தவர்) என்று மிகவும் பெருமையுடன், கர்வத்துடன் சொல்ல வல்லவர்கள்.

சம்சாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஜீவர்கள் அதிலிருந்து விடுபடும் காலம் வரும்போது மட்டும், ஸ்ரீஹரியின் இச்சையின்படி, சஜ்ஜனர்களின் நட்பு ஏற்படுகிறது. இந்த நட்பினால், சர்வோத்தமனான அச்யுதனில், அபரோக்ஷத்திற்கு சாதனமான சிறந்த பக்தி உண்டாகிறது. சத்புருஷர்களின் பழக்க வழக்கத்தினால், மனதிற்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கவல்ல, பகவன் மகிமைகளையே கேட்கும் வாய்ப்பும்,

அதிலிருந்து அபரோக்ஷத்திற்கு வழியான பக்தியும் உண்டாகிறது.

**கார்ணகார்யாந்தர்க்³த¹ அம்சவதா¹ரா
வேஷவிஹித¹ ஸஹஜ
ப்ரேரக¹ ப்ரேர்யாஹ்வய ஸர்வத்¹ர
விகார்வில்லதெலெ தோ¹ருவனெம்பு³தே³ |25|**

காரணகார்யாந்தர்கதனு = காரண காரியங்கள் அனைத்திலும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, அம்சவதாராவேஷ விஹித சஹஜ ப்ரேரக ப்ரேர்யாஹ்வய = அம்ச, அவதார, ஆவேச, விஹித, சஹஜ மற்றும் ப்ரேரக, ப்ரேர்ய என்னும் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுபவனான ஸ்ரீஹரி, சர்வத்ர = (இந்த அனைத்து) இடங்களிலும், விகாரவில்லதெலெ = (எவ்வித) ஏற்றத்தாழ்வு, வேறுபாடுகளும் இல்லாமல் (மூலரூபத்திலிருந்து எவ்வித வேறுபாடும் இல்லாமல்), தோருவனு = காட்டிக் கொள்கிறான், எம்புதே = என்று அறிந்து சிந்தனை செய்வதே, இவ்வாழ்க்கை பெற்றதற்கான சிறந்த பலன் ஆகும்.

ஸ்ரீஹரியின் அபாரமான மகிமைகள், அவரின் அம்ச : சாக்ஷாத் அம்ச மற்றும் பின்ன-அம்சர்களான பிரம்மாதி தேவதைகளில்; அவதார : ராம, கிருஷ்ண, ந்ருஹரி, கபில முதலான அவதாரங்களில், ஆவேச : நரநாராயணரில் நரனில், பலராமனில், ப்ருதுராஜன் முதலானவர்களில் தெரியவரும் ஆவேசங்களில், விஹித : தேவதைகளில் இருக்கும் விசேஷ ரூபங்களில் (பரத, லட்சுமணாதிகளில் இருக்கும் பிரத்யும்ன, சங்கர்ஷண ரூபங்களைப் போல), ஸஹஜ : சாலிகிராமங்களைப் போல ஸ்வயம்வியக்த இடங்களில், ஜீவர்களின் மனங்களில் ஸ்வதந்த்ரனாக இருக்கும், என இப்படி பல இடங்களில் சர்வதந்த்ர

ஸ்வதந்த்ரனாக இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் மகாமகிமைகள் தெரியவருகின்றது. இந்த அனைத்து ரூபங்களும், மூலரூபத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீநாராயணனே என்னும் உண்மையான ஞானத்தைப் பெறுவதே வாழ்க்கையின் உண்மையான பலன் ஆகும்.

**பிரதி¹தி³வசதி ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிக³ளிந்த³
சம்ஸ்துதி¹சுத¹ லட்சுமி பதி¹கு³ணவ
க்¹ருதிப¹தி ஸ்ருஷ்டிஸ்தி¹தி¹ லய கா¹ரண
இத¹ர சர்வதே³வதெ¹க்³ளி கி³ல்லெம்பு³தே |26|**

பிரதிதிவஸதி = தினமும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிந்த = புராண இதிகாசங்களிலிருந்து, லட்சுமிபதிகுணவ = ஸ்ரீநாராயணனின் மகிமைகளை, ஸம்ஸ்துதிஸுத = பக்தியுடன் பாடியவாறு, க்ருதிபதி = ஸ்ரீபிரத்யும்னனே, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி லயகாரணனு = பிறத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றிற்கு காரணம் என்று, இதர தேவதெகளிகெ = ரமா பிரம்மன் முதலான இதர தேவதைகளுக்கு (அத்தகைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லய செயல்களை செய்யும் திறன்), இனிது = கொஞ்சம்கூட, இல்லெம்புதே = இல்லை என்று தெளிவாக அறிவதே, இந்தப் பிறவி எடுத்ததற்கான சிறந்த அர்த்தமாகும்.

ரமா, பிரம்மமதி தேவதைகள், படைத்தல் முதலான காரியங்களை நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர்கள் ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியின் அதீனராகியே, அவரது ஆணையின்படியே அவற்றை செய்கிறார்கள் என்று தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருப்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

**பன்னகா³சல ஸுஸன்னிவாஸ
பா¹வன்னசரித¹ சத்கு³ணப⁴ரித¹ |
ஜன்ய ஜனக¹ லாவண்யேக¹ நிதி⁴
ஜகன்னாத¹விட்டலா நான்யப¹ நெம்புதே |27|**

பன்னகாசல ஸுஸன்னிவாஸ = சேஷாசலம் என்னும் மிகவும் பவித்ரமான க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும், பாவன்னசரித = (கேட்பதற்கு) மிகவும் பவித்ரமான சரித்திரத்தைக் கொண்டவனான, ஸத்குணபரித = கல்யாணாதி நற்குணங்களைக் கொண்டவனான, ஜன்யஜனக = அனைவரையும் (அவரவர் தகுதிக்கேற்ப) மேம்படுத்தும், லாவண்யனு = மிகவும் அழகானவனான, ஏக ஜகன்னாதவிட்டலனு = ஸ்வதந்த்ரனான ஒருவனேயான (தலைவனான) ஜகன்னாதவிட்டலன், அனன்யப நெம்புதே = வேறு யாராலும் காப்பாற்றப்படத் தேவையில்லாதவன் (தானே அனைவரையும்விட மேம்பட்டவன், அனைவரையும் காப்பாற்றுவான்) என்று அறிந்து வாழ்வதே, இப்பிறவி எடுத்ததற்கான பலன் ஆகும்.

'ஸ இவம் ஸர்வமஸ்ம்ருஜத' என்னும் வேத வாக்கியம், ஸ்ரீ நாராயணனே அனைத்தையும் படைத்தான் என்கிறது.

ஸௌந்த³ர்யஸாரைக¹ரஸம் ரமாபதே¹ ரூப¹ம்
ஸதானந்த³யதீ¹ஹ மோக்¹ஷிண: || - சுமத்வவிஜயம்.

வைகுண்டம் முதலான முக்த தாமங்களில், மிகவும் அழகான ரூபங்களைக் கொண்டு, எப்போதும், முக்தர்களுக்கு தரிசன பாக்கியத்தை கொடுப்பதாலேயே, முக்தர்கள் மிகவும் ஆனந்தத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனந்தரூபனான, இந்திராரமணனின் சுந்தர ரூபத்தை காணவேண்டுமென்று விரும்பியே, ஞானிகள் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.